

село Варвара. Тамъ пжтниците отъ дветъ влакчета се смѣстватъ въ едното, което чевръсто потегля къмъ планината и навлиза въ прочутата по извивкитъ си рѣка, наречена Ели дере. Машината на влака е малка, но твърде пъргава и силна. Нейното куминче изригва черни и голѣми облаци димъ, гласътъ на свирката е ясенъ и пискливъ, а вагончетата — отъ 5 до 10 на брой — тичатъ безспирно по нея. Влакътъ вие по рѣката съ кжси радиуси, описва малки джги, и като гжсеница пронизва скалитъ. Когато достигне срѣдата на рѣчния проломъ, тѣснолинейката напуска рѣката при най-голѣмия ѝ завой и започва, като коза, да се катери по планината. Машината пухти, свирки, пуши и влѣче своя товаръ, прави голѣми завойи, обикаля доловетъ, свива пжтя си като вжже въ торба... Така тя пѣпли-пѣпли, докато победоносно най-сетне прехвърли планината и се спре на гара Костандово. Отъ тая гара пжтътъ вече се спуска сѣ надолу по политъ на планината, заобикаля върха „Градище“, слиза въ полето, минава рѣката „Мжтница“ и стига с. Лжджане. Като стовари частъ отъ пжтниците си на Лждженската гара, влакътъ възвива на югъ и стига въ Чепинска Баня. Тука тѣснолинейката се спира предъ нова планина. Чака я нова мжка... Трудовацитъ съ потъ на чело разбиватъ скалитъ по рѣка Ябланица, пробиватъ тунели и готвятъ пжтъ за малката пжтница, която тъкми да прехвърли нова голѣма планина и да се спусне въ долината на Разлога.

**Мѣстоположение.** — Като слѣзете отъ вагончето, вие, заедно съ нетърпеливитъ пжтници, забързате къмъ селото. Ужъ село, а улицитъ прави, поливани съ особена красива и червена автомо-